

Xinès

Nivell bàsic

La varietat de la llengua objecte d'aprenentatge és la varietat estàndard o *putonghua* (xinès mandarí).

Pel que fa a la llengua escrita es treballarà amb els caràcters simplificats.

Competència lingüística comunicativa

A. Competència pragmàtica

1. Funcions

1.1. Coneixements i informació

Afirmar, negar; identificar/se; anunciar (que es dóna alguna cosa a algú, un fet quan es produeix, un fet imminent); assentir, dissentir; comparar (coses, persones, fets, llocs, èpoques...); informar (sobre coses, llocs, persones, activitats, accions habituals esdeveniments passats o futurs, el que ha dit algú, causes o conseqüències); descriure (característiques de coses, persones o llocs, estats de persones, objectes o llocs, percepcions, sentiments); definir requisits; expressar coneixement o desconeixement, expressar el grau de seguretat d'un fet: demanar i expressar si es recorda una cosa o algú, rectificar.

1.2. Opinions, creences; hipòtesis

Expressar acord i desacord; expressar una opinió; formular hipòtesis (sobre persones, coses, sobre fets presents i futurs); predir; suposar, valorar un fet (com a fàcil o difícil, possible o impossible, necessari o innecessari, probable o improbable, obligatori o no obligatori, prohibit o permès...)

1.3. Propòsits d'acció: intencions, decisions, voluntat

Invitar, acceptar o declinar una invitació; expressar el propòsit, la intenció o la voluntat de fer alguna cosa; oferir alguna cosa, respondre a un oferiment.

1.4. Actes directius i persuasius (que tenen com a finalitat que la persona destinatària faci o no faci alguna cosa

Animar algú a fer una cosa; concertar una cita; demanar i donar instruccions; demanar i donar permís, prohibir o denegar permís; demanar confirmació; demanar descripció; demanar informació (sobre persones, llocs o coses, sobre activitats, fets o esdeveniments); demanar opinió; demanar sobre el propòsit, la intenció o la voluntat de fer una cosa; ordenar; proposar; queixar-se.

1.5. Sentiments, actituds, estat físic i anímic

Expressar diversió, avoriment; alegria o felicitat, il·lusió, tristesa, pena; afecte o simpatia, antipatia; aprovació, desaprovació, interès, desinterès; gust, disgust; preferència; indiferència; dubte, ignorància, seguretat, inseguretat; esperança; sorpresa; ràbia; estats físics, de salut o d'ànim; sensacions físiques o psíquiques.

1.6. Relació social; actituds envers les altres persones

Saludar, respondre a una salutació; donar la benvinguda; presentar/-se, respondre a una presentació; acomiadar/-se; acceptar, refusar; acceptar i declinar una invitació; adreçar-se a algú, atraure l'atenció, respondre a una interpel·lació; demanar per algú, respondre quan es demana per algú; agrair, respondre a un agraïment; aprovar, desaprovar; demanar i acceptar disculpes o perdó; excusar-se, acceptar excuses; lamentar; expressar cortesia (en àpats, brindis, esternuts) i compliment; felicitar, respondre a una felicitació; interessar-se per algú/alguna cosa, respondre a mostres d'interès.

1.7. Establiment o manteniment de la comunicació

Demanar o donar informació sobre una paraula o expressió que no es coneix o que s'ha oblidat (la paraula, l'escriptura, la pronunciació, el significat, la traducció); demanar confirmació sobre la comprensió d'un enunciat; assenyalar comprensió o no comprensió d'un enunciat, demanar i donar confirmació sobre el significat d'un enunciat, demanar o donar aclariments sobre el significat o la intenció d'un enunciat, parafrasejar, demanar i donar confirmació sobre la correcció d'un enunciat; repetir o sol·licitar repetició; demanar a algú que parli més a poc a poc, demanar a algú modulacions de la veu (que parli més alt o més baix).

2. Competència sociolingüística

Atès que la llengua és un fenomen sociocultural que incideix en la forma en què les persones es comuniquen i que comporta una manera de veure i d'entendre el món, cal posar l'accent en els aspectes de l'ús de la llengua, que es relacionen amb aquest fenomen i que conformen la competència lingüística. A continuació es llisten els aspectes que caldrà incorporar en el curs del procés d'ensenyament-aprenentatge d'aquest nivell:

2.1. Marcadors lingüístics de relacions socials que reflecteixen les diferències en l'estatus de les persones interlocutores, la proximitat de la relació i el registre del discurs, i es manifesten en:

- La selecció i l'ús de les salutacions de rebuda, presentació, comiat.
- L'ús de formes de tractament informal i formal.
- Les convencions en els torns de paraula.

2.2. Fórmules de cortesia que varien d'una cultura a una altra i la inadequada aplicació de les quals entrebanca o impossibilita el funcionament dels principis de cooperació i pot comportar malentesos interculturals.

2.3. Iniciació al reconeixement d'alguns aspectes paralingüístics i de llenguatge corporal, molt bàsics, com a suport per facilitar la comprensió de la llengua que s'aprèn.

B. Competència discursiva.

El text com a unitat mínima de comunicació. (discurs oral i discurs escrit)

1. Organització del discurs

1.1. Adequació al context

Relació del text amb la situació de comunicació.

Identificació i/o selecció de:

1.1.1. Els indicis situacionals: lloc, canal, persones interlocutores i relació entre ells i la intenció comunicativa.

1.1.2. Funció comunicativa del text.

1.1.3. Tipus de text i format.

1.1.4. Varietat i registre:

- llengua oral

l'ús d'interjeccions, adverbis, partícules modals (吧), el sintagma preposicional “给我 + V”, el complement de grau, l'oració imperativa (甬, 别), l'oració exclamativa, la interrogativa retòrica, l'oració el·líptica.

- llengua escrita:

ús de frases llargues

- registre formal 贵 (贵姓), 您...

- varietat estàndard: el putonghua (xinès mandarí)

1.1.5. Tema: enfocament i contingut.

1.2. Coherència textual

El text com a unitat global de significat.

1.2.1. Pertinència del contingut.

- Selecció de contingut rellevant.
- Idees principals i idees secundàries.

1.2.2. Estructuració del contingut.

- Ordenació lògica de les idees.

1.2.3. Selecció de les estructures morfosintàctiques i del lèxic adequats.

1.3. Cohesió textual

Organització interna del text oral i escrit

1.3.1. Inici del discurs

- Mecanismes iniciadors:

escrit (亲爱的父母, 你好!, 近来好吗?, ...)

oral (请问, 劳驾...)

- Introducció del tema: 你知道吗? /你听说了吗? ...

- Tematització

1.3.2. Desenvolupament del discurs

- Desenvolupament temàtic

- Manteniment del tema

Correferència

- ús de pronoms 他, 他们, 它...

- demostratiu 这个, 那个, 这本, 那本, 这些, 那些...

- anàfora, catàfora i deixi 我这儿, 他那儿, 这儿, 那儿...

El·lipsi

Repetició (sinònims, antònims, hiperònims, hipònims, camps lèxics/xarxes lèxiques)

Reformulació. Paràfrasi i aclariments: 就是说, 我的/你的意思是...

Èmfasi 特别 (是) ...

- mitjançant els pronoms interrogatius

- amb 是

- amb l'adverbi 就

- la construcció 是...的

- Expansió temàtica

- Enumeració, seqüenciació temporal: 一/刚...就..., 先...然后..., 才...,

一边...一边, 第一...第二...第三...还有...

- Exemplificació 比如说, 比如

- Al·lusions, referències, cites i evocacions 妈妈说...

- Definicions: 就是说...

- Contrast: 不过, 但是...

- Introducció de subtemes 还有, 而且...

- Personalització, comentaris personals: 对...来说

- Digressió: 这是一会儿再说, 我们谈点别的吧

- La connexió: ús d'elements d'enllaç i organització del text

Connectors textuais (elements que marquen les relacions lògiques dins del text.

Senyalen la relació entre idees, frases i paràgrafs...):

- Addició, suma: 不但...而且, 而且

- Contrast, oposició, objecció: 不过, 但是...

- Finalitat. Resultat, conseqüència... 所以

- Causa, motiu: ..., 因为...

- Condició: ...的话, 就..., 如果/要是...得/就...

1.3.3. Conclusió del discurs

Indicació de tancament textual 今天/这次就谈到这儿, 以后再谈吧, 好了,

就说到这儿吧, ...

1.3.4. Discurs oral: Iniciació, manteniment i seguiment (recursos específics)

- Paper de les persones interlocutores: demostració de la comprensió, petició d'aclariments, etc.

请再说一遍!, 对了, 你说得对, 我明白了, ...

- Recursos dilatoris: ús de mots falca 好, 瞧, 你看, ...

- L'entonació com a recurs de cohesió del text oral.

- Sons 哎, 喂...

1.3.5. La puntuació com a recurs de cohesió d'un text escrit: usos dels signes de puntuació

• L'ordenació en paràgrafs (esp. en textos breus). El punt i seguit i el punt i a part:

“ ° ”

- Els signes d'exclamació, interrogació.
- Guions i cometes en la transcripció de diàleg.
- Les comes, en oracions subordinades, llistes (diferència d'ús entre “,” i “、”)
- Altres convencions: punts suspensius (.....)
- Guions i parèntesis, per informacions addicionals o aclaratòries

2. Textos i àmbits d'ús

2.1. Expressió i interacció oral

2.1.1. Descripcions de persones, llocs, imatges,...

2.1.2. Narracions de fets concrets i d'experiències.

2.1.3. Instruccions bàsiques: indicacions per anar a un lloc.

2.1.4. Converses de caràcter col·loquial amb amigats, familiars i companys i companyes; a la feina/escola i a l'entorn habitual (botigues, restaurants...), en situacions de la vida quotidiana.

2.1.5. Converses telefòniques (breus) de caràcter social, (situacions molt bàsiques de la vida quotidiana).

2.2. Expressió i interacció escrita.

2.2.1. Descripcions de persones, llocs, imatges,...

2.2.2. Narracions de fets concrets i d'experiències.

2.2.3. Instruccions bàsiques: indicacions per anar a un lloc.

2.2.4. Cartes informals. Notes i postals. Missatges per correu electrònic...

2.2.5. Anuncis breus. Respostes a anuncis breus.

2.2.6. Contribució a pòsters i material de l'aula o de l'escola, revista de l'escola o grup d'oci...

2.2.7. Escriure per comunicar o compartir opinions, etc. i també pel plaer d'escriure (o jugar amb la llengua): cançons, poemes.

2.3. Comprensió oral

2.3.1. Documents àudio i audiovisuals (textos molt breus i senzills de situacions habituals de la vida quotidiana preparats per a la classe).

2.4. Comprensió escrita

2.4.1. Notes, postals, cartes sobre temes habituals de la vida quotidiana.

2.4.2. Horaris de transports públics i altres.

2.4.3. Anuncis breus sobre temes relacionats amb situacions de la vida quotidiana.

2.4.4. Cançons i poemes, breus i senzills, i lectures graduades.

2.4.5. Textos curts de diaris o revistes, sempre que el tema sigui conegut i el text estigui adaptat o es tracti de localitzar una informació específica o extreure'n una idea molt general.

2.4.6. Alguns enunciats d'exercicis i d'exàmens o explicacions gramaticals.

2.4.7. Documents icònics (quadres, gràfics...).

2.4.8. Documents diversos (gràfics, d'àudio o vídeo) amb suport electrònic: Internet ...

2.5. Mediació oral i escrita

2.5.1. Fer d'intermediari/ària (en llengua meta, L1 o amb gestos...) a l'aula, entre el professorat i un o més companys i companyes; entre un text orals i escrits i els companys i companyes (per exemple: traducció o reformulació); i al carrer, entre les persones interlocutores que no es poden entendre directament.

2.5.2. Fer d'intermediari/ària per a la comprensió d'avisos (orals i escrits), menús, cartells i fulletons informatius, breus i senzills.

C. Competència lingüística.

1. Lèxic i aspectes semàntics

1.1 Repertori lèxic i utilització adequada dels mateixos (producció i comprensió) en els contextos a que es refereixen els objectius especificats per a aquest nivell.

1.2. Famílies lèxiques

- Sinònims 不过/可是/但是...
- Antònims 长/短, 大/小, 远/近...
- Mots polisèmics: 花, 门 ...
- Homònims: homòfons (jiàn 见, 件, 健...) i homògrafs (huā 花 flor, 花 gastar)
- Homomorfes: ser aficionat (hào 好), bo/ bé (hǎo 好)

1.3. Paraules compostes i derivades:

- Gentilicis 西班牙——西班牙人, 中国——中国人...
- Prefixos 第一, 第二, 第三...
- Sufixos 老师/律师/建筑师/工程师, 桌子/椅子/筷子...

1.4. Préstecs i mots d'origen estranger

- Ús d'equivalències fòniques (amb caràcters) per la transcripció de paraules estrangeres (shāfā 沙发 sofà, qiǎokèlì 巧克力 xocolata)

1.5. Dites i refranys (活到老学到老, 走马看花...)

1.6. Locucions fixes: 算了, 随便, 谁知道, 开玩笑, 没关系, 别客气, 对不起...

2. Morfosintaxi

Elements constituents de l'oració

2.1. El substantiu

2.1.1. Tipus de substantius:

- propis i comuns
- concrets i abstractes
- de temps (今年, 今天, 明年, 小时...)
- de posició amb o sense sufixos (上, 下, 上面, 上边, 下面, 下边, 东方、北方, ...)

2.1.2. Morfologia del substantiu:

- noms simples monosíl·labs i bisíl·labs (山, 人, 马, 葡萄, 柠檬, 胡同.....)
- noms amb prefixos (阿姨, 老师, 老百姓, 小姐, 小孩...)
- noms amb sufixos (桌子, 椅子, 木头, 石头, 同学们, 朋友们, 建筑师, 律师, 职员, 售货员, 记者...)
- reduplicació del substantiu (dos tipus: 星星, 妈妈、哥哥 o bé 人人, 天天, 事事...)

2.2. Els determinants

2.2.1. Demonstratius: 这, 那 . 这/那 + classificador + substantiu

2.2.2. Possessius: forma possessiva + substantiu (我的书, 他的车...)

2.2.3. Classificadors:

- nominals (个, 把, 张, 本, 平方米, 公尺, 元, 角, 分, 点, 刻, 套, 对, 副, ...)
- verbals (次, 遍, 回, 下, ...)

2.2.4. Quantificadors:

- Numerals cardinals (十, 百, 千, 万, 亿...) i ordinals (第一, 第二, 第三, ...)
- l'ús de 二 i 两
- números imprecisos: mitjançant la juxtaposició (一两年, 三、四千人...)
- mitjançant adverbis d'aproximació (大约, 左右, 差不多, 上下)
- expressió de l'excés (十多人, 一百五十多...)
- D'altres : (半, 多, 一点儿, 些,...)

Posició: 我的那三条脏裤子。

2.3. Els pronoms

2.3.1. Els pronoms personals (我, 你, 您, 他, 她, 它, 我们, 你们, 他们, 她们, 她们)

2.3.2. Ús de la partícula estructural 的: formes possessives (pronomen personal +的, nom comú +的, nom propi +的)

2.3.3. Els interrogatius: (谁, 什么, 怎么, 怎么样, 哪儿/哪里, 几, 多少, 为什么, 哪, 哪些, 什么时候)

- diferència d'ús dels pronoms interrogatius 几 i 多少.

2.3.4. El pronom reflexiu : 自己

2.3.5. Pronoms enumeratius: 等等

2.3.6. Els determinants com a pronoms : demostratius (这, 那, 这些, 那些, 这里, 那里, 这儿, 那儿, 这会儿, 那会儿, 这个时候, 那个时候)

- indefinits (ús dels pronoms interrogatius per l'expressió d'indefinió : 谁都/也(不), 什么都/也(不), 哪个都/也(不), 哪儿/哪里都/也(不) ...)

2.3.7. D'altres: 有的, 有些, 大家, 每

2.4. L'adjectiu

2.4.1. Tipus d'adjectius: que descriuen la forma (大, 小, 高...); que descriuen la qualitat (好, 坏, 冷, 热, 对, 错...); que descriuen l'estat d'un moviment o d'una acció (快, 慢, 紧张, 流利, 认真, 马马虎虎...)

2.4.2. Morfologia de l'adjectiu : el gènere (alguns substantius poden dur els següents adjectius per marcar el gènere: 男, 女); el grau superlatiu amb 最: 他最高的 i amb 极了: 他高兴极了

2.4.3. L'ús de la partícula estructural 的 i l'adjectiu (新书/新的书, 好看的画, 干净的裤子, 孩子们在暖暖和和的房子里做功课...)

2.4.4. L'adjectiu utilitzat com complement circumstancial i la partícula estructural 地 (他清楚地回答我们的问题)

2.4.5. La duplicació de l'adjectiu monosíl·lab(AA 大大, 快快) i bisíl·lab (AABB 干干净净, 清清楚楚)

2.4.6. Substantivació de l'adjectiu amb la partícula estructural 的 (白的是我的)

Posició: 旧房子, 快走, 他很高, 这件衣服脏

2.5. El verb

2.5.1. Tipus de verbs:

- verbs monosíl·labs (听, 看, 活...) i bisíl·labs (休息, 出发...)
- verbs transitius, ditransitius (amb dos objectes: 给, 教, 告诉, 问, 送) i intransitius; verbs d'acció (吃, 看, 听...)
- verbs d'activitat mental (喜欢, 爱, 想, 希望, 知道...)
- verbs d'estat que expressen canvis o desenvolupament de processos (继续, 开始, 结束, 生, 死)
- verbs direccionals (上, 下, 过, 回, 来, 去)
- verbs formats de verb+objecte 离合词 (吃饭, 睡觉, 洗澡, 谈话, 结婚, 倒霉, 订婚, 离婚, 毕业, 请客, 送礼...)

2.5.2. El verb 是

2.5.3. El verb 有

2.5.4. El verb 在

2.5.5. Els verbs modals (能, 可能, 应该, 会, 要, 想, 可以, 必须, 得)

2.5.6. La duplicació del verb monosíl·lab(AA /A 一 A 看看/看一看), del verb bisíl·lab (ABAB 休息休息) i dels verbs formats de (verb+objecte 离合词) (AAB 散散步, 聊聊天)

2.5.7. Expressió del temps present, passat i futur amb substantius de temps i adverbis

2.5.8. L'aspecte

- l'aspecte progressiu amb els adverbis 正, 在, 正在 i la partícula modal 呢
- l'aspecte duratiu d'una acció amb la partícula aspectual 着
- l'aspecte perfectiu amb la partícula aspectual 了
- el futur pròxim amb 要...了, 快要...了, 就要...了
- expressió de l'experiència passada amb la partícula aspectual 过

2.5.9. Veu activa

2.5.10. Els complements del verb:

- el complement resultatiu (完, 见, 开, 会, 懂, 住, 到, 在, 着, 对, 错, 好, 清楚, 干净, 饱, 醉, 坏, 光, 掉)
- el complement de grau
- el complement de quantitat (durada, freqüència...)
- el complement direccional simple

2.6. Les partícules

2.6.1. Les partícules estructurals i usos: 的, 得, 地

2.6.2. Les partícules aspectuals i usos: 了, 着, 过

2.6.3. Les partícules modals i usos:

- (了, 吧)
- partícules modals interrogatives (吗, 呢, 吧, 啊)

2.7. Les preposicions

2.7.1. Locucions preposicionals fixes 从……到, 跟/同/和……一起)

2.7.2. Funcions:

- expressen el temps, lloc o direcció (在, 从, 往, 向)
- indiquen l'objecte (跟, 同, 给, 把)
- indica la comparació (比)
- la distància d'espai o de temps (离)

2.7.3. Estructura del sintagma preposicional (跟我说, 向北走, 在他的家听音乐, 给他写信, 从大学来, …)

2.8. Els adverbis

2.8.1. Tipus d'adverbis:

- de temps (已经, 才, 就, 刚, 马上, 一直, 才, 就, 正, 从来)
- de grau (太, 非常, 比较, 特别, 极)
- d'extensió (都, 只, 一起, 一共, 一点儿)
- de freqüència (又, 再, 还, 也, 常常, 经常, 总是, …)
- de negació i afirmació (不, 没, 别, 一定)
- de mode o to (差点儿, 大概, 可能, 大约, 也许, 几乎…)

2.8.2. Morfologia d'alguns adverbis (adjectiu +地)

2.8.3. Alguns adverbis que poden precedir el subjecte (也许)

2.8.4. Locucions adverbials (慢慢地, 轻轻地, 好好地, 又渴又累地…)

L'oració

2.9. L'oració simple

Estructura de l'oració

2.9.1. L'oració bimembre (subjecte + predicat)

- l'oració de predicat verbal (我工作, 我学习汉语, 哥哥送我一礼物, 他洗澡…)
- oracions amb un predicat verbal especial: l'oració amb 是; l'oració amb 有; l'oració amb 在; l'oració amb 把 (només v +到 / v +在); l'oració amb construccions verbals amb sèrie; l'oració amb element de doble funció.
- l'oració de predicat adjectival (她很漂亮, 他高, 我矮…)
- l'oració de predicat nominal (今天五月五号, 我们十八岁…)
- l'oració de predicat amb construcció (subjecte-predicat) (他个子很高, 他身体好…)
- l'oració comparativa l'expressió de la comparació amb la preposició 比 : 他比我高, 他不比我高);

- anteposició de l'objecte per emfatitzar (苹果我吃了, 书没看呢…)

2.9.2. L'oració unimembre

- l'oració sense subjecte o impersonal (下雨了, 现在上课…)
- l'oració d'una sola frase o paraula (火!, 真好看!)
- l'oració el·líptica (necessita d'un context clar o hi ha un ajut gestual: 那儿, 我, 不去…)

2.9.3. Declarativa afirmativa i negativa

- L'ús de 不 i l'ús de 没 en l'oració negativa

2.9.4. Interrogativa

- amb la partícula modal 吗
- amb un pronom interrogatiu
- l'interrogació afirmativa-negativa
- l'interrogació alternativa amb la conjunció 还是
- amb 是不是
- amb la partícula modal 呢
- amb l'adverbi 多

2.9.5. Exclamativa

- usos dels adverbis de grau (真, 太……了)

2.9.6. Imperativa afirmativa i negativa

- omisió del subjecte
- ús del verb 请
- amb els adverbis 别, 不要 per la forma negativa

2.9.7. Modificacions de l'estructura

- anteposició de l'objecte

2.10. L'oració composta

2.10.1. La subordinació

- Causals (因为……所以)
- Hipotètiques (如果……, 就…, 要是……, 就…)
- Adversatives (……, 但是, ……, 可是, 不过…)

2.10.2. La coordinació

- Oracions conjuntives o associatives (也, 又……又, 一边……一边,)
- Oracions successives (先……然后; 然后; 一……, 就…; 还 ; 就 ; 才)
- Oracions progressives (而且; 不但……而且; ……, 还…)
- Oracions alternatives (或者……或者; 不是……就是…)

3. Ortografia i aspectes gràfics

3.1. Els caràcters (formes simplificades)

3.1.1. Formació i regles d'escriptura

Els radicals

- Tipus de traços
- Ordre d'escriptura dels traços. Regles bàsiques

3.1.2. Els signes de puntuació (tots)

- diferència entre “, ” i “, ”

4. Fonètica i fonologia

Representació gràfica de fonemes i sons mitjançant el sistema de transcripció fonètica Pinyin.

4.1. Sons i fonemes vocàlics i les seves combinacions (diftongs, trifongs)

- a [a], o [o], e [ɛ], i [i], u [u], ü [y], er [ɛr]
- ai, ei, ao, ou
- ia, ie, iao, iou, ian, iang, in, ing, iong
- ua, uo, uai, uei, uan, uen, uang, ueng
- * üe, üan, ün

4.2. Las semivocals

- w [ɰ] s'anteposa a la grafia u i les seves combinacions, quan forma una síl·laba per sí sola (wu, wa, wei...)
- y [ɥ] s'anteposa a les grafies i, ü, i les seves combinacions quan formen una síl·laba per sí soles (yi, ying, yuan, yun...)

4.3. La vocal retroflexa /er/ i el seu ús.

4.4. Tres fonemes per a una mateixa grafia:

- i _____ [i], [ɿ], [ɨ]
- j, q, x + i _____ [ɿ]
- z, c, s + i _____ [ɿ]
- zh, ch, sh + i _____ [ɨ]

4.5. Canvi de grafies:

- iou _____ iu
- uei _____ ui
- uen _____ un

4.6. Sons i fonemes consonàntics i les seves combinacions

- b [p], p [p'], m [m], f [f]
- d [t], t [t'], n [n], l [l]
- g [k], k [k'], h [x]
- z [ts], c [ts'], s [s]
- zh [tʂ], ch [tʂ'], sh [ʂ], r [ʐ]
- j [tɕ], q [tɕ'], x [ç]

4.7. La síl·laba

- La síl·laba està formada per una consonant inicial i una o més vocals finals. Sobre la vocal hi col·loquem el to (Mǎ)

Les paraules en xinès modern tenen tendència a ser bisíl·labes.

- Regles de col·locació dels tons en vocals dobles i triples.

4.8. Els tons i la seva representació gràfica

Existeixen quatre tons en xinès modern:

- 1er to (55) _____ (ˊ)
- 2n to (35) _____ (ˊˊ)
- 3er to (214) _____ (ˇ)
- 4t to (51) _____ (ˋ)
- El to neutre

El to neutre no posseeix cap representació gràfica. Es tracta d'un to més breu.

No apareix mai en la primera síl·laba.

- Canvi de to del caràcter 一 yī
- Canvi de to del caràcter 不 bù
- Canvi del tercer to a semitercer to
- Canvi del tercer to a segon to

4.9. Entonació de les oracions declaratives, interrogatives, exclamatives.